

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2018/672

z dnia 15 grudnia 2016 r.

w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8419)

(Jedynie teksty w językach fińskim i szwedzkim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 142,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 95/196/WE ⁽¹⁾ Komisja zatwierdziła krajowy program pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii („program pomocy nordyckiej”) zgłoszony przez Finlandię zgodnie z art. 143 Aktu przystąpienia w celu uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia. Decyzję 95/196/WE zastąpiono decyzją Komisji C(2009) 3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. ⁽²⁾ Decyzję tę zmieniono ostatnio decyzją Komisji C(2015) 2790 z dnia 30 kwietnia 2015 r.
- (2) W dniu 12 października 2015 r. Finlandia wystąpiła z wnioskiem, aby Komisja zmieniła decyzję C(2009) 3067 w celu uproszczenia zarządzania programem i uwzględnienia zmian we wspólnej polityce rolnej, a także zmian sytuacji gospodarczej w rolnictwie w północnych regionach Finlandii. Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. Finlandia zmieniła wniosek i przekazała dodatkowe informacje dotyczące produkcji rolnej w regionach północnych.
- (3) Biorąc pod uwagę wynikające z tego zmiany w decyzji C(2009) 3067 oraz szereg poprzednich zmian, należy zastąpić wspomnianą decyzję nową decyzją.
- (4) Pomoc długoterminowa, o której mowa w art. 142 Aktu przystąpienia, ma na celu zapewnienie utrzymania działalności rolniczej w regionach północnych określonych przez Komisję.
- (5) Uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 142 ust. 1 i 2 Aktu przystąpienia, pomoc krajowa na mocy tego artykułu powinna być ograniczona do obszarów położonych na północ od 62. równoleżnika lub na obszarach przylegających do niego, na których występują porównywalne warunki klimatyczne, powodujące, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie utrudnione. Za odpowiednią jednostkę administracyjną należy uznać gminę (kunta), w tym gminy otoczone innymi w obrębie tych obszarów, nawet jeśli nie spełniają one tych samych wymogów.
- (6) W celu ułatwienia zarządzania programem oraz skoordynowania go ze wsparciem udzielanym na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽³⁾ i (UE) nr 1307/2013 ⁽⁴⁾ i z krajowymi programami pomocy na obszarach otrzymujących pomoc na podstawie niniejszej decyzji należy uwzględnić te same gminy co te, które należą do obszaru wyznaczonego na podstawie art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w programie rozwoju obszarów wiejskich stałego ładu Finlandii na lata 2014–2020.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 95/196/WE z dnia 4 maja 1995 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii (Dz.U. L 126 z 9.6.1995, s. 35).

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2009) 3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (7) Okres odniesienia, który należy uwzględnić podczas dokonywania oceny rozwoju produkcji rolnej i ogólnego poziomu wsparcia, powinien – na podstawie dostępnych statystyk krajowych – pozostać taki sam jak ten przewidziany w decyzji C(2009) 3067 oraz obejmować lata 1991, 1992 i 1993 w odniesieniu do produkcji rolnej.
- (8) Zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia całkowita kwota przyznanej pomocy powinna być wystarczająca do utrzymania działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, ale nie może prowadzić do ogólnego wsparcia przekraczającego poziom wsparcia w przedakcesyjnym okresie odniesienia. W związku z tym konieczne jest uwzględnienie wsparcia dochodu w ramach wspólnej polityki rolnej przy określaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu pomocy na podstawie tego artykułu. Na podstawie danych z 2016 r. maksymalna kwota rocznej pomocy obliczona jako średnia w pięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. powinna wynosić 563,9 mln EUR.
- (9) W celu uproszczenia programu pomocy nordyckiej i umożliwienia Finlandii elastycznego kierowania pomocy do różnych sektorów produkcji, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonego podziału wsparcia pomiędzy sektorami, maksymalna średnia roczna kwota pomocy powinna zostać podzielona na kategorie pomocy w odniesieniu do hodowli zwierząt, produkcji roślinnej i innych rodzajów pomocy nordyckiej. W odniesieniu do produkcji mleka krowiego należy ustanowić odrębną maksymalną średnią roczną kwotę pomocy, która byłaby wystarczająca do utrzymania produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (10) Pomoc należy przyznawać corocznie na podstawie czynników produkcji (duże jednostki przeliczeniowe i hektary) w ramach całkowitych limitów określonych w niniejszej decyzji.
- (11) Pomoc na rzecz reniferów należy przyznawać w przeliczeniu na zwierzę i należy ją ograniczyć do tradycyjnej liczby reniferów w północnych regionach Finlandii. W odniesieniu do przechowywania dzikich jagód i grzybów należy zezwolić na wypłacanie pomocy na kilogram oraz na wsparcie w zakresie transportu mleka i mięsa oraz usług niezbędnych dla hodowli zwierząt, w zależności od poniesionych kosztów, po odliczeniu wszelkich innych płatności ze środków publicznych odnośnie do tych samych kosztów.
- (12) W odniesieniu do mleka krowiego należy zezwolić na wypłacanie pomocy na kilogram mleka w celu utrzymania zachęty do efektywnej produkcji.
- (13) Dane z gospodarstw rolnych z Finlandii wskazują na znaczną roczną zmienność dochodów gospodarstw rolnych w regionach północnych, w szczególności od 2008 r. Aby umożliwić szybkie reagowanie na zmienność i utrzymanie działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, należy umożliwić Finlandii ustalenie na każdy rok kalendarzowy kwoty pomocy na sektor w ramach kategorii pomocy i na jednostkę produkcji.
- (14) W odniesieniu do tej kwestii Finlandia powinna zróżnicować pomoc w swoich północnych regionach i ustalić roczne kwoty pomocy stosownie do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia oraz innych obiektywnych, przejrzystych i uzasadnionych kryteriów odnoszących się do celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit trzeci Aktu przystąpienia, którymi są: zachowanie tradycyjnej produkcji produktów podstawowych i przetworzonych odpowiadających w szczególności sposobowi warunkom klimatycznym danych regionów, poprawa struktur produkcji, wprowadzania do obrotu i przetwarzania produktów rolnych, ułatwienie usuwania takich produktów oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony środowiska i terenów wiejskich.
- (15) W celu zapewnienia regularnych płatności w danym roku kalendarzowym Finlandia powinna mieć prawo do wypłaty pomocy w danym roku z wykorzystaniem zaliczek w oparciu o wstępne szacunki dotyczące liczby czynników produkcji i jednostek produkcyjnych oraz do wypłaty pomocy w odniesieniu do produkcji mleka w miesięcznych ratach w oparciu o rzeczywistą produkcję.
- (16) Należy unikać nadmiernej rekompensaty dla producentów poprzez odzyskiwanie nienależnych płatności przed dniem 1 czerwca następnego roku.
- (17) Zgodnie z art. 142 ust. 2 Aktu przystąpienia pomoc przyznana na podstawie niniejszej decyzji nie powinna prowadzić do zwiększenia całkowitej produkcji w stosunku do tradycyjnego poziomu produkcji na obszarze objętym programem pomocy nordyckiej.
- (18) W związku z tym konieczne jest ustalenie rocznej maksymalnej liczby kwalifikujących się czynników produkcji w odniesieniu do każdej kategorii pomocy, w tym odrębnej maksymalnej liczby krów mlecznych, na poziomie równym lub niższym niż w okresach odniesienia.
- (19) W odniesieniu do liczby krów mlecznych należy wziąć pod uwagę zmiany, które zaszły pod względem wielkości produkcji dla każdego czynnika produkcji od okresów odniesienia. Należy zatem ustalić maksymalną kwalifikującą się liczbę krów mlecznych na podstawie średniej produkcji na jedną krowę w latach 2004–2013.

- (20) Należy przyznać pomoc w odniesieniu do hodowli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu reniferów, unikając nadmiernych rekompensat w związku z pomocą przyznaną zgodnie z art. 213 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
- (21) W odniesieniu do produkcji roślinnej, aby zapewnić elastyczność w zakresie użytkowania gruntów rolnych przez różne sektory produkcji, maksymalny dozwolony obszar powinien wynosić 944 300 ha, jak określono w załączniku II do decyzji C(2009) 3067 zmienionej decyzją C(2015) 2790, który to obszar może obejmować maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych.
- (22) W odniesieniu do upraw szklarniowych odrębny maksymalny dozwolony obszar należy ustanowić na 203 ha, co odpowiada tradycyjnemu obszarowi produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (23) W przypadku gdy liczba czynników produkcji w danej kategorii przekracza maksymalną liczbę w danym roku, liczbę kwalifikujących się czynników produkcji należy zmniejszyć o odpowiadającą liczbę czynników produkcji w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekroczono tę maksymalną liczbę.
- (24) Zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia powinna przekazać Komisji informacje na temat wdrażania i skutków pomocy. W celu lepszej oceny długoterminowych skutków pomocy oraz w celu ustalenia poziomów pomocy jako średnich pięcioletnich należy co pięć lat składać sprawozdania o społeczno-gospodarczych skutkach pomocy i przekazywać coroczne sprawozdania zawierające informacje finansowe i inne informacje dotyczące wdrażania, niezbędne do zapewnienia przestrzegania warunków ustanowionych w niniejszej decyzji.
- (25) Finlandia powinna zapewnić podjęcie odpowiednich środków kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy. W celu zapewnienia skuteczności tych środków i przejrzystości wdrażania programu pomocy wspomniane środki kontroli należy w jak największym stopniu dostosować do środków stosowanych w ramach wspólnej polityki rolnej.
- (26) Należy zatem uchylić decyzję C(2009) 3067,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzona pomoc

1. Od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Finlandia jest uprawniona do wdrażania programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach obejmujących jednostki gminne (kunta) wymienione w załączniku I.
2. Całkowita kwota przyznanej pomocy nie przekracza 563,9 mln EUR na rok kalendarzowy, z czego maksymalnie 216,9 mln EUR przeznaczona jest na produkcję mleka krowiego. Kwoty te uznaje się za roczne średnie pomocy przyznanej w okresie pięciu lat kalendarzowych objętych niniejszą decyzją.
3. Kategorie pomocy i sektory produkcji w odniesieniu do każdej kategorii, maksymalne dopuszczalne średnie roczne kwoty na kategorię pomocy, obliczone zgodnie z ust. 2, a także maksymalną roczną liczbę kwalifikujących się czynników produkcji na kategorię pomocy określono w załączniku II.
4. Pomoc przyznaje się na podstawie kwalifikujących się czynników produkcji w następujący sposób:
 - a) na dużą jednostkę przeliczeniową inwentarza w przypadku produkcji zwierzęcej;
 - b) na hektar w przypadku produkcji roślinnej;
 - c) na m² w przypadku upraw szklarniowych;
 - d) na m³ w przypadku przechowywania produktów ogrodniczych; oraz
 - e) jako rekompensatę kosztów rzeczywistych z tytułu transportu mleka i mięsa oraz niezbędnych usług w zakresie produkcji zwierzęcej, odliczając wszelkie inne wsparcie publiczne na pokrycie tych samych kosztów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

Pomoc na rzecz produkcji mleka krowiego i dopłaty do przechowywania dzikich jagód i grzybów dziko rosnących mogą zostać przyznane na kilogram rzeczywistej produkcji.

Pomoc na rzecz hodowli reniferów nie może prowadzić do nadmiernej rekompensaty w związku z pomocą przyznaną na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Kursy przeliczeniowe na duże jednostki przeliczeniowe inwentarza dla różnych rodzajów zwierząt gospodarskich są określone w załączniku III.

5. Zgodnie z ust. 3 oraz w granicach określonych w załączniku II, Finlandia dokonuje rozróżnienia pomocy w swoich północnych regionach i ustala corocznie kwoty pomocy z tytułu czynnika produkcji, kosztu lub jednostki produkcji na podstawie obiektywnych kryteriów odnoszących się do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia i innych czynników przyczyniających się do osiągnięcia celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit trzeci Aktu przystąpienia.

Artykuł 2

Okresy odniesienia i niektóre maksymalne liczby czynników produkcji

1. Okres odniesienia, o którym mowa w art. 142 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie Aktu przystąpienia jest następujący:

a) w odniesieniu do produkcji: 1992 r. dla mleka krowiego i bydła; 1993 r. dla ogrodnictwa; średnia z lat 1991, 1992 i 1993 dla innych produktów;

b) w odniesieniu do ogólnego poziomu wsparcia: 1993 r.

2. Maksymalna liczba kwalifikujących się krów mlecznych wynosi 227 200.

3. Maksymalna liczba kwalifikujących się hektarów produkcji roślinnej wynosi 944 300 ha, w tym maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych i 203 ha upraw szklarniowych.

Artykuł 3

Warunki przyznawania pomocy

1. Finlandia określa, w granicach przewidzianych w niniejszej decyzji, warunki przyznawania pomocy różnym kategoriom beneficjentów. Warunki te obejmują stosowane kryteria kwalifikowalności i wyboru oraz zapewniają równe traktowanie beneficjentów.

2. Finlandia co roku wypłaca pomoc na rzecz beneficjentów na podstawie rzeczywistych wskaźników produkcji lub jednostek produkcyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 3. Na podstawie wstępnych szacunków na dany rok mogą być wypłacane zaliczki na poczet pomocy.

3. W przypadku mleka krowiego pomoc może być wypłacana w ratach miesięcznych na podstawie rzeczywistych danych liczbowych dotyczących produkcji.

4. Przekroczenie maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy określonych w załączniku II uwzględnia się jako odpowiednie zmniejszenie liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy w roku następującym po roku, w którym nastąpiło przekroczenie.

5. Nadpłatę lub nienależną płatność na rzecz beneficjenta odzyskuje się, odliczając odpowiednie kwoty od pomocy wypłacanej beneficjentowi w kolejnym roku lub w inny sposób w tym samym roku, w przypadku gdy beneficjentowi nie wypłaca się żadnych kwot pomocy.

Artykuł 4

Informacje i środki kontroli

1. W ramach informacji przekazywanych zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia przedkłada Komisji co roku do dnia 1 czerwca informacje na temat wdrażania pomocy przyznanej na podstawie niniejszej decyzji w poprzednim roku kalendarzowym.

Informacje te dotyczą zwłaszcza:

- a) identyfikacji gmin, w których wypłacono pomoc, za pomocą szczegółowej mapy oraz, w razie potrzeby, za pomocą innych danych;
- b) całkowitej produkcji obejmującej rok sprawozdawczy w przypadku regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą na podstawie niniejszej decyzji, wyrażonej w ilościach dla każdego z produktów wymienionych w załączniku II;
- c) łącznej liczby czynników produkcji, liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy oraz liczby czynników produkcji wspieranych na sektor produkcji określony w załączniku II w podziale na produkty w poszczególnych sektorach, w tym wskazania przekroczenia kwalifikującej się maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji;
- d) całkowitej wypłaconej pomocy, całkowitej kwoty pomocy przypadającej na kategorię pomocy i rodzaj produkcji, kwot wypłaconych na rzecz beneficjentów według czynnika produkcyjnego/innej jednostki, a także kryteriów różnicujących kwoty pomocy według podregionów i rodzajów gospodarstw rolnych lub na podstawie innych czynników;
- e) zastosowanego systemu płatności wraz ze szczegółami dotyczącymi wszelkich zaliczek opartych na szacunkach, płatności końcowych, a także stwierdzonych nadpłat i ich odzyskiwania;
- f) kwot pomocy zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 i na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wypłacane w gminach objętych niniejszą decyzją; oraz
- g) odniesień do ustawodawstwa krajowego, w ramach którego pomoc jest wykonywana.

2. Przed dniem 1 czerwca 2022 r. Finlandia, oprócz sprawozdania rocznego obejmującego rok 2021, przedkłada Komisji sprawozdanie obejmujące pięcioletni okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

- a) całkowitą kwotę pomocy wypłaconą w trakcie pięcioletniego okresu oraz jej podział na kategorie pomocy, rodzaje produkcji i podregiony;
- b) całkowitą produkcję, liczbę czynników produkcji i poziomy dochodów rolników w regionach kwalifikujących się do pomocy;
- c) zmiany w produkcji rolnej, przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu w społecznym i gospodarczym kontekście regionów północnych;
- d) wpływ pomocy na ochronę środowiska naturalnego i ochronę terenów wiejskich; oraz
- e) wnioski dotyczące rozwoju pomocy w oparciu o dane przedstawione w sprawozdaniu, krajowy i unijny kontekst produkcji rolnej, a także inne istotne czynniki.

3. Finlandia dostarcza dane w formie zgodnej ze standardami statystycznymi stosowanymi przez Unię.

4. Finlandia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zastosowania niniejszej decyzji i odpowiednie środki kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy.

5. Środki kontroli są w jak najszerszym zakresie zharmonizowane z systemami kontroli stosowanymi w ramach unijnych systemów wsparcia.

Artykuł 5

Zastosowanie ewentualnych zmian

Jeżeli Komisja podejmie decyzję o zmianie niniejszej decyzji, w szczególności na podstawie zmian we wspólnej organizacji rynków rolnych lub w systemie wsparcia bezpośredniego bądź zmiany stawki jakiegokolwiek zatwierdzonej krajowej pomocy państwa w dziedzinie rolnictwa, każda zmiana programu pomocy zatwierdzonego niniejszą decyzją ma zastosowanie tylko od roku następującego po roku, w którym zmiana została przyjęta.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja C(2009) 3067 traci moc.

Artykuł 7

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Phil HOGAN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GMINY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Joensuu, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä ⁽¹⁾, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkeli, Mustasaari, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vöyri, Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi ⁽²⁾, Ähtäri, Äänekoski, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo, Oulu, Utajärvi, Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio, Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski, Ylitornio, Kuusamo, Posio, Kittilä, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Sodankylä, Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki.

⁽¹⁾ Wyłącznie obszar dawnych gmin Jämsänkoski i Kuorevesi.

⁽²⁾ Wyłącznie obszar dawnej gminy Kuru.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE POMOCY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3

Kategoria pomocy	Sektory produkcji	Maksymalna średnia roczna pomoc w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. (mln EUR) ⁽¹⁾	Maksymalna roczna liczba kwalifikujących się czynników produkcji
1. Hodowla zwierząt	Mleko krowie, bydło, maciorki i kozy, konie, trzoda chlewna i drób	433,7 z czego mleko krowie 216,9	227 200 krów mlecznych, 181 000 innych dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza, 139 200 dużych jednostek przeliczeniowych trzody chlewnej i drobiu ⁽¹⁾
2. Produkcja roślinna	Pola i uprawy szklarniowe, przechowywanie produktów ogrodniczych	110,5	944 300 ha w przypadku produkcji roślinnej, z czego 481 200 ha użytków zielonych; 203 ha upraw szklarniowych
3. Inne rodzaje pomocy	Pomoc na rzecz reniferów, transportu mleka i mięsa, niezbędnych usług w zakresie produkcji zwierzęcej, przechowywania dzikich jagód i grzybów	19,7	171 100 reniferów
Pomoc ogółem		563,9	

⁽¹⁾ Ilość referencyjna dla pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji w odniesieniu do trzody chlewnej i drobiu.

ZAŁĄCZNIK III

**WSPÓŁCZYNNIKI STOSOWANE PRZY PRZELICZANIU NA DUŻE JEDNOSTKI PRZELICZENIOWE
INWENTARZA (DJP), O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 4**

Poniższą tabelę należy stosować przy określaniu średniej liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP).

Maksymalna liczba dużych jednostek przeliczeniowych

	DJP
Bydło w wieku powyżej dwóch lat i krowy mamki	1,0
Krowy mamki, jałówki w wieku od sześciu miesięcy do dwóch lat	0,6
Inne rodzaje bydła w wieku od sześciu miesięcy do dwóch lat	0,6
Maciorki	0,2
Kozy	0,2
Konie (w wieku powyżej sześciu miesięcy):	
— klacze hodowlane, w tym klacze kuców	1,0
— konie fińskie	1,0
— inne rodzaje koni i kuców w wieku od jednego roku do trzech lat	0,6